

DECIZIE nr.

privind contestația formulată de dl. XXX
înregistrată la DGFP a județului XXX sub nr. XXX

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală XXX cu adresa nr. XXX, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX sub nr. XXX asupra contestației formulate de dl. XXX, cu domiciliul în XXX, jud. XXX, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX sub nr. XXX și la Activitatea de Inspecție Fiscală XXX sub nr. XXX, iar în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 17 din O.U.G. nr. 74/2013 coroborat cu art. 12 din H.G. nr. 520/2013 și art. 209 alin. (1) din Codul de Procedură fiscală, republicat, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice XXX – Serviciul Soluționare Contestații a procedat la analizarea dosarului contestației, constatând următoarele:

Petentul XXX formulează contestație împotriva **Deciziei de Impunere nr. XXX privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de Inspecție Fiscală nr. XXX** emise de Activitatea de Inspecție Fiscală XXX, pentru suma totală de **XXX lei**, constând în TVA stabilită suplimentar și obligații fiscale accesorii de natura majorărilor și penalităților de întârziere aferente obligației fiscale principale, solicitând anularea deciziei de impunere și invalidarea/anularea raportului de inspecție fiscală.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de domnul XXX împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. XXX încheiat de Activitatea de Inspecție Fiscală XXX, s-au reținut următoarele:

În drept, Codul de Procedură Fiscală, republicat prevede:

“ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.

(2) Pentru creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finanțelor

publice se pot stabili și alte competențe pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 89.[...]

ART. 87

Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43.[...]”

coroborat cu art. 106 din Hotărârea Guvernului nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“ART. 106

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal.

(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului. [...]

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aproba prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Competența de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este limitată astfel:

"ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. (...)

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) *In cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. 1, contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.*

(6) *Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”.*

Având în vedere că raportul de inspecție fiscală pe care petentul îl contestă este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, conform dispozițiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de procedură fiscală, republicat, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se va investi cu soluționarea contestației în legătură cu decizia de impunere, decizie ce a fost emisă în baza raportului de inspecție fiscală, în situația în care, în Ordinul nr. 972/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

« La prezenta Decizie de impunere se anexează Raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține .... pagini. In conformitate cu art. 205 și art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, împotriva sumelor de plată și/sau aprobate la rambursare prin prezenta decizie de impunere se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii. Prezenta reprezintă titlu de creanță. »

In condițiile în care Decizia de impunere este titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentului și aceasta fiind cea care produce efecte față de petent și nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere privind contestația formulată de domnul XXX împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. XXX încheiat de Activitatea de Inspecție Fiscală XXX, contestația urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de domnul XXX împotriva Deciziei de Impunere nr. XXX privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, s-au reținut următoarele:

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentului avocat XXX, la dosarul contestației fiind depusă împuternicirea avocațială în original, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, având în vedere că titlul de creanță a fost luat la cunoștință în data de 28.05.2013.

În vederea emiterii unei decizii motivate de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara și ținând cont de faptul că la art. 213 alin. 1 din Codul de procedură fiscală, republicat, se precizează expres că:

*"[...] Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de **dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.** Soluționarea contestației se face în limitele sesizării."*

I. Petentul formulează contestație împotriva Deciziei de Impunere nr. XXX privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de Inspecție Fiscală nr. XXX emise de Activitatea de Inspecție Fiscală XXX, pentru suma totală de XXX lei, solicitând anularea deciziei de impunere și invalidarea/anularea raportului de inspecție fiscală, în susținerea contestației invocând următoarele motive:

Față de activitatea desfășurată de petent constând în producerea și vânzarea de cereale, activitatea încadrându-se în regimul de comerț cu cereale, organele fiscale au considerat-o ca fiind activitate comercială cu caracter de continuitate, fiind necesară înregistrarea în scopuri de TVA, ca titular al exploatarea agricole înregistrate în evidența APIA sub număr RO XXX.

Organele fiscale au stabilit în sarcina petentului obligativitatea de a achita TVA-ul și sumele accesorii în cuantum totală de XXX lei, suma ce o consideră abuzivă și stabilită în sarcina petentului, în principal nelegal și în fapt nedatorată, în subsidiar stabilită aleatoriu și fără nicio bază legală.

1. Potentul contestă stabilirea calității de persoană impozabilă și plătitoare de TVA. Prin raportul de inspecție fiscală se reține că petentul a prestat o activitate de continuitate desfășurând o activitate cu caracter economic menită să determine venituri, context în care petentul ar fi o persoană impozabilă ce ar determina, prin raportare la dispoz. art 152 Cod fiscal și 153 necesitatea plății TVA ului în contextul depășirii prin raportare la veniturile realizate a plafonului de scutire, și astfel colectarea TVA-ului și plata acestuia către bugetul statului.

Considera că în mod greșit s-a stabilit o astfel de calitate și implicit o astfel de obligație în sarcina sa în condițiile dispoz art 42 lit K din Legea 571/2003 R și pct. 9 din Normele metodologice date în aplicare care arată că veniturile provenite din valorificarea produselor agricole după recoltare, în stare naturală sunt venituri neimpozabile, condiții în care se constată că petentul nu este o persoană impozabilă, nu doar prin raportare la aceste dispoziții dar și față de lipsa caracterului de continuitate a activității pe care o desfășoară, în fapt petentul lucrând în arenda pământ, din produsele obținute parte însemnată mergând direct către persoanele al căror pământ îl lucrează iar restul produselor vandabile fiind în stare naturală, veniturile realizate nefiind impozabile.

- În ceea ce privește impunerea în sarcina petentului a TVA ului și accesoriilor în egală măsură, considera că aceasta impunere este nelegală.

Ordonanța de Urgență a Guvernului nr 49/2011 pentru modificarea și completarea Legii 571/2003 privind Codul Fiscal și a altor prevederi financiar-fiscale care reglementează „aplicarea taxei inverse în domeniul TVA pentru livrarea de cereale”, astfel cum acestea se regăsesc în cadrul actului normativ amintit, cereale care se constată a fi fost produse de petent și prin exploatarea agricolă desfășurată.

Potentul consideră că în mod netemeinic i se impută plata TVA ului și raportat la reținerea faptului ca acesta ar fi desfășurat o activitate continuă, de natură comercială menită să producă venituri în accepțiunea art 127 cod fiscal, în fapt petentul lucrând terenurile unor persoane fizice, din produsele obținute cea mai mare parte revenindu-le acestora sub formă de produse sau sume de bani ca urmare a valorificării acestor produse, plățile făcându-se direct către aceștia, ba mai mult aceasta activitate nefiind o activitate continuă astfel cum impune art 125 corob cu art 127; mai mult petentul nefiind o persoană impozabilă, ori art 126 cod fiscal arată ca, cf al 1 lit c doar acele persoane datorează TVA care sunt înscrise ca persoane impozabile. condițiile prev de art 126 al 1 lit a-d trebuind îndeplinite cumulativ pt a determina situația impusă ca urmare a controlului.

Potentul consideră că, rap la art 42 lit k din L 571/2003 R și pct. 9 din Norme Metodologice, nefiind o persoană impozabilă, nedeșfășurând o activitate cu caracter economic având ca rezultat obținerea de venituri cu caracter de continuitate; Venitul fiind sporadic, iar activitatea în egală măsură nefiind continuă și în scopul strict al acestuia. Fiind o persoană neimpozabilă, petentul consideră că nu datorează TVA.

2. În egală măsură contestă modalitatea de calcul a bazei impozabile/cifrei de afaceri în vederea determinării TVA ului datorat, în fapt în mod eronat constatându-se de organele de inspecție fiscală ca petentul a depășit plafonul de 119.000 lei, respectiv echivalentul pragului de 35.000 euro încă din anul 2011, în fapt, constatându-se că în anul 2011 petentul a realizat suma de XXX lei, suma sub plafonul de 119.000 lei, condiții în care nu sunt incidente dispozițiile art 152 al 1 din Legea 571/2003, „subsemnatul nerealizând de niciun moment suma impusă de organul fiscal aleatoriu și fără nicio bază reală, de XXX (exclusiv TVA). Această cifră de afaceri este nerealistă, dovada fiind borderourile de încasare din care rezultă cantitatea de produse efectiv valorificate și valoarea acestora. În acest context în mod greșit organul de inspecție fiscală mi-a stabilit o cifră de XXX lei, în fapt suma efectiv realizată ce rezultă din actele depuse în probațiune fiind de XXX, suma ce nu depășește plafonul valoric și în aceste condiții nu determină înscrierea în scopuri de TVA”.

Se impune luarea în calcul a mijloacelor de exploatare, a condițiilor și factorilor influențabili determinant la stabilirea unei situații reale privind producția, aceasta fiind diferită de la un producător la altul, și în cazul acestuia, considerând că în mod eronat s-a stabilit val raportându-se la prețurile medii, în fapt producția fiind cu mult sub valorile medii avute în vedere, organul de inspecție fiscală, în lipsa documentelor trebuind să valorifice informațiile furnizate de petent.

Pe cale de consecință, solicită anularea deciziei de impunere și raportul de inspecție fiscală și pe cale de consecință exonerarea de la plata sumei stabilite ca obligație plata TVA pe anul 2011 în suma de XXX lei și a accesoriilor la această sumă.

II. Prin Decizia de Impunere nr. XXX privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și Raportul de Inspecție Fiscală nr. XXX emise de Activitatea de Inspecție Fiscală XXX, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentului suma totală de **XXX lei**, reprezentând TVA stabilită suplimentar și obligații fiscale accesorii de natura majorărilor și penalităților de întârziere aferente obligației fiscale principale, calculate astfel:

- Obligație fiscală principală de natura TVA pentru perioada 01.01.2009 – 31.12.2012 – **XXX lei**;
- Dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA pentru perioada 26.01.2012 – 26.04.2013 – **XXX lei**;
- Penalități de întârziere aferente TVA pentru perioada 26.04.2012 – 26.04.2013 – **XXX lei**;

III. Având în vedere, motivele invocate de petent, documentele existente la dosarul contestației și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală XXX au stabilit în sarcina petentului XXX suma totală de **XXX lei**, reprezentând TVA stabilită suplimentar și obligații fiscale accesorii de natura majorărilor și penalităților de întârziere aferente obligației fiscale principale.

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, verificând corectitudinea și legalitatea stabilirii în sarcina petentului XXX a sumei totale de XXX lei, reprezentând TVA stabilită suplimentar și obligații fiscale accesorii de natura majorărilor și penalităților de întârziere aferente obligației fiscale principale, în condițiile în care petentul nu a respectat dispozițiile obligatorii ale art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicată, respectiv nu a prezentat în susținerea acesteia documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală care să facă dovada pretențiilor sale.

Cu adresa nr. XXX/31.07.2013, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX, în temeiul prevederilor art. 7, art. 49 și art. 65 din Codul de procedură fiscală, republicat, coroborat cu prevederile exprese ale Ordinului nr.

450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, a solicitat d-lui XXX ca în termen de cinci zile de la data primirii solicitării, să completeze dosarul cauzei cu documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală care fac dovada susținerilor petentului din contestația formulată: „(...) subsemnatul nerealizând de nici un moment suma impusă de organul fiscal aleatoriu și fără nicio bază reală de XXX (exclusiv TVA). Această cifră de afaceri este nerealistă, dovadă fiind borderourile de încasare din care rezultă cantitatea de produse efectiv valorificate și valoarea acestora. În acest context, în mod greșit organul de inspecție fiscală mi-a stabilit o cifră de XXX lei, în fapt suma efectiv realizată ce rezultă din actele depuse în probațiune fiind de XXX, sumă ce nu depășește plafonul valoric și în aceste condiții nu determină înscrierea în scopuri de TVA (...)”.

Petentul, deși a primit solicitarea Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului XXX nr. XXX/31.07.2013, conform confirmării de primire existente la dosarul cauzei, nu a răspuns solicitării.

În drept, sunt incidente prevederile art.206 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“ (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) motivele de fapt și de drept;

(...)

d) dovezile pe care se întemeiază;”

„Art. 49

Mijloace de probă

(1) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:

a) solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabililor și a altor persoane;

b) solicitarea de expertize;

c) folosirea înscrisurilor;

d) efectuarea de cercetări la fața locului.

(2) Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.

(...)”

Coroborat cu art. 64 și art. 65 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, cu modificările și completările ulterioare, prevăd expres următoarele:

“Sarcina probei

ARTICOLUL 62

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

ARTICOLUL 63

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.

(...)”

Coroborat cu art. 213 alin. 1 din Codul de procedura fiscala, republicat, unde se precizeaza expres ca:

*"[...] Analiza contestatiei se face în raport de **susținerile** părților, de **dispozițiile legale invocate** de acestea și de **documentele existente** la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării."*

Având în vedere toate aceste aspecte și în temeiul art. 216 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 2.5 și pct.11.1 lit.b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia contestația poate fi respinsă ca: "nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei suspuse soluționării ", petentul neprezentând nici un document justificativ de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, cu care sa-si susțină pretențiile din contestația formulată, pentru aceste considerente, contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată.

Referitor la invocarea de către petent în cuprinsul contestației „(...) subsemnatul nerealizând de nici un moment suma impusă de organul fiscal aleatoriu și fără nicio bază reală de XXX (exclusiv TVA). Această cifră de afaceri este nerealistă, dovadă fiind borderourile de încasare din care rezultă cantitatea de produse efectiv valorificate și valoarea acestora. În acest context, în mod greșit organul de inspecție fiscală mi-a stabilit o cifră de XXX lei, în fapt suma efectiv realizată ce rezultă din actele depuse în probațiune fiind de XXX, sumă ce nu depășește plafonul valoric și în aceste condiții nu determină înscrierea în scopuri de TVA (...)” nu a putut fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei deoarece, deși i-a fost solicitat în mod expres petentului cu adresa nr. XXX/31.07.2013, primită de petent la data de 14.08.2013 conform confirmării de primire existentă la dosarul cauzei, să facă dovada susținerilor din contestația formulată cu documente

justificative de natura mijloacelor de probă, până la data emiterii prezentei decizii acesta nu a completat dosarul cauzei cu dovezi pe care își întemeiază contestația, astfel că starea de fapt constatată de organele de inspecție fiscală nefiind răsturnată de alte mijloace de probă, în mod corect și legal petentul datorează obligația fiscală stabilită în sarcina sa prin decizia contestată; pretențiile sale din cuprinsul contestației formulate neputând fi luate în considerare, din următoarele motive:.

În perioada verificată (01.01.2009- 31.12.2012), petentul XXX, titular al exploatației agricole înregistrate în evidența A.P.I.A. sub nr. de cod RO XXX, a desfășurat activități agricole: cultivarea cerealelor și plantelor tehnice și respectiv valorificarea produselor obținute, constatând că acesta a realizat venituri din activități agricole cu caracter de continuitate, impunându-se înregistrarea în scopuri de TVA a petentului.

La data inspecției fiscale, petentul nu a fost înregistrat la organul competent ca și plătitor de impozite și taxe, însă a solicitat în timpul controlului înregistrarea ca plătitor de TVA. Acesta nu a organizat și nu a condus evidența contabilă în partidă simplă în conformitate cu prevederile OMFP 1040/08.07.2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitate de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru stabilirea veniturilor obținute de către petent, organele fiscale au procedat la estimarea bazei de impunere conform art. 67 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 65.1 și pct. 65.2 din HG nr. 1050/2001 privind Normele de aplicare a OG nr. 92/2003, organele de inspecție fiscală luând în calcul mai multe elemente descrise în detaliu în actele atacate.

S-a procedat la confruntarea valorilor declarate de către petent referitoare la: producțiile realizate și preturile practicate, cu valorile comunicate de:

-Institutul National de Statistica (referitoare la zona de fertilitate și la producțiile medii și cu preturile medii ale produselor agricole);

-Anexa la Hotărârea nr. 286/19.12.2008 a Consiliului Județean XXX- Preturile medii ale produselor agricole pentru anul 2009;

-Anexa la Hotărârea nr. 380/22.12.2009 a Consiliului Județean XXX- Preturile medii ale produselor agricole pentru anul 2010;

-Anexa la Hotărârea nr. 329/22.12.2011 a Consiliului Județean XXX- Preturile medii ale produselor agricole pentru anul 2011;

-Adresa Direcției Pentru Agricultură XXX, nr. 646/03.02.2012, privind producțiile realizate în anii 2008-2011 în unele din orașele și comunele județului XXX;

- Adresa Direcției Pentru Agricultură XXX, nr. 306/22.01.2013, privind producțiile realizate în anul 2012 în unele din orașele și comunele județului XXX.

În urma verificării concordanței dintre valorile declarate de către petent cu cele comunicate de instituțiile precizate s-a constatat că valorile declarate de către petent sunt în concordanță cu cele comunicate de aceste instituții.

Determinarea bazei de impunere (cifrei de afaceri) a fost efectuată de organele de inspecție fiscală în conformitate cu Ordinul nr. 3.389 din 3 noiembrie 2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere. În urma analizării activității contribuabilului, a specificului și modului de desfășurare a acesteia, a

documentelor si informațiilor de care au dispus, echipa de inspecție fiscală a utilizat ca metoda de stabilire prin estimare, **metoda produsului/serviciului si a volumului.**

În conformitate cu documentele emise de A.P.I.A. precizate mai sus, precum și cu cele declarate de către petent în nota explicativă, organele de inspecție fiscală au procedat la determinarea efectivă a cifrei de afaceri obținute de petent în perioada de referință 2009-2012, în funcție de suprafețele cultivate și culturile înființate, producțiile medii determinate pe baza datelor transmise de Direcția Pentru Agricultură XXX, precum și produsele și cantitățile valorificate de către petent în perioada de referință 2009-2012.

Astfel, a rezultat faptul că în **luna octombrie 2011**, petentul a depășit plafonul de scutire de TVA în sumă de 35.000 euro prevăzut de art. 152 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, acesta având **obligatia de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon** (în acest caz în primele 10 zile ale lunii noiembrie 2011), în conformitate cu art. 152 alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. **Data atingerii sau depășirii plafonului de scutire se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Data înregistrării, în conformitate cu prevederile pct. 66 (1) lit. c) din HG 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal se consideră a fi prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea, respectiv în cazul de față de la data de 01.12.2011.**

În conformitate cu prevederile art. 126, alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare - sunt operațiuni impozabile în România din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

„Operațiuni impozabile

ART. 126

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);”

Din cele mai sus rezultă caracterul economic al activității desfășurate de către petent, având ca rezultat obținerea de venituri cu caracter de continuitate.

In conformitate cu prevederile art. 127, alin. (1) si (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„Persoane impozabile și activitatea economică

ART. 127

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.”

Coroborat cu pct. 3 alin. 3 din Normele metodologice de aplicare a OG.92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

„(3) Persoana fizică, care nu a devenit deja persoană impozabilă pentru alte activități, se consideră că realizează o activitate economică din exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, dacă acționează ca atare, de o manieră independentă, și activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal.

Potrivit art. 7 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările si completările ulterioare:

„Definiții ale termenilor comuni

ART. 7

(1) În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. activitate - orice activitate desfășurată de către o persoană în scopul obținerii de venit;

(...)

20. persoană - orice persoană fizică sau juridică;”

Se reține faptul că petentul reprezintă o persoană impozabilă în sensul titlului VI din Codul fiscal, privind taxa pe valoarea adăugată, în condițiile în care a desfășurat de o manieră independentă o activitate economică în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate din desfășurarea de activități agricole (cultivarea plantelor si valorificarea produselor agricole).

Din analiza documentelor prezentate rezulta ca activitatea desfasurata de petent întrunește condițiile legale pentru a fi incadrata in sfera operațiunilor impozabile prevăzute la art. 126 din Legea nr.5712/2003 privind Codul fiscal. cu modificările și completările ulterioare. Totodată precizăm că activitatile de acest gen constituie activitati economice cuprinse în sfera taxei, efectuate cu plata si nu beneficiaza de scutiile prevăzute la art. 141 din Legea nr.5712/2003 privind Codul fiscal. cu modificările și completările ulterioare.

Determinarea bazei de impunere (cifrei de afaceri) a fost efectuată de echipa de inspecție fiscală în conformitate cu Ordinul nr. 3.389 din 3 noiembrie 2011 privind stabilirea prin estimarea bazei de impunere.

În conformitate cu art. 152, alin. (2) din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa în situația prevăzută la alin. (7) și (7¹), a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, taxabile sau după caz, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, a operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform art. 145 alin. (2) lit. b), a operațiunilor scutite cu drept de deducere și a celor scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).”

În concluzie, petentul îndeplinește condițiile pentru a fi considerat persoană impozabilă din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

„ART. 134 Faptul generator și exigibilitatea - definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.

(...)

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (4) și (5), în cazul modificărilor de cote se aplică prevederile art. 140 alin. (3) și (4), iar pentru operațiunile prevăzute la art. 160 regimul aplicabil este cel de la data la care intervine exigibilitatea taxei.”

„ART. 134¹ Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

ART. 134² Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii
(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.”

Petentul a depășit valoarea plafonului de scutire în sumă de 119.000 lei (35.000 euro) prevăzut la art. 152 , alin. (1) din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, **în cursul lunii octombrie 2011**, realizând o cifră de afaceri în sumă totală de **XXX lei (exclusiv TVA)**.

Având în vedere că **în luna octombrie 2011 petentul a depășit plafonul de scutire a TVA** în sumă de 35.000 euro echivalentul a 118.360 lei, cursul de referință euro la data de 01.01.2007 fiind de 3,3817 lei, acesta **avea obligația de a solicita înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată** (ca urmare a depășirii plafonului de scutire prevăzut la art. 152, (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal), **în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon** (în cazul de față în primele 10 zile a lunii noiembrie 2011).

Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi **prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit**.

Data înregistrării în conformitate cu prevederile punctului 66. (1), lit. c) din H.G. 44/2004 (actualizată) privind Normele metodologice de aplicare a Legii 571 2003 privind Codul fiscal, se consideră a fi: prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicita înregistrarea, în cazul de față **01.12.2011**.

Potrivit art. 153 alin. (1) lit. b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

„Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

Art. 153. - (1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, denumită în continuare înregistrare normală în scopuri de taxă, după cum urmează:

(...)

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon;

(...)

*(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) ori, după caz, la alin. (5) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau **solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească***

obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă conform art. 153.”

Norme metodologice:

66. (1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 153 alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

(...)

c) **prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;**

Norme metodologice:

62. (2) în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA conform legii, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este **identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organul fiscal competent va înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA;**

Din verificările efectuate organele de inspecție fiscală au constatat ca obligația de mai sus nu a fost îndeplinită de către petent la termenul legal, petentul nesolicitând înregistrarea în scopuri de TVA la termenul prevăzut de prevederile legislative mai sus menționate.

Baza de TVA este constituită din **suma obținută sau care urmează a fi obținută de către contribuabil din partea cumpărătorului**, așa cum de altfel este prevăzut la art. 137, alin. (1) și (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Perioada fiscală pentru care organele de inspecție fiscală au calculat TVA este **trimestrul**, conform prevederilor art. 156 . alin. (2) din Legea nr. 571 2003, privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare pentru întreaga perioadă verificată deoarece cifrele de afaceri realizate au fost sub plafonul de 100.000 euro.

Prevederile art. 156² din Codul fiscal dispun că persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 **“trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă”**.

Raspunderea pentru calcularea corectă, plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului și

declarațiilor prevăzute la art. 156² - 156⁴, la organul fiscal competent revine conform art. (1) persoanei obligată al plata TVA.

O parte din produsele agricole care fac obiectul livrării de către contribuabil, figurează Nomenclatura combinată stabilită prin Regulamentul CEE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, având coduri după cum urmează:

- ex 1001 90 91- grau comun nedestinat insamantarii;
- 1005 - porumb;
- 1205 -rapita;
- 1206 00 -floarea soarelui,

Astfel în conformitate cu prevederile art 160, alin. (2), lit. c, din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, produsele agricole de mai sus fac parte din operațiunile pentru care se aplica taxarea inversa.

Petentul, care a făcut obiectul inspecției fiscale, nu a îndeplinit însă condiția obligatorie impusă de prevederile 160 alin. (1), Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru aplicarea taxării inverse, care prevăd: **„ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153”**.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petentul a cultivat suprafețe de teren care nu se afla în proprietate sa și pentru care nu a încheiat contracte de arenda cu proprietarii acestora în anul 2012. Organele de inspecție fiscală i-au pus în vedere petentului să încheie contracte de arenda cu proprietarii de terenuri pentru anul 2012, să rețină la sursa impozitul pe veniturile din arenda, să-l vireze la bugetul de stat, să depună declarația informativă privind veniturile cu regim de reținere la sursa, formular 205, pentru anul 2012. În nota explicativă dată de petent, acesta declară că nu a cunoscut prevederile legale cu privire la impozitul pe veniturile din arenda, luând la cunoștință despre aceste prevederi în timpul inspecției și totodată angajându-se că în perioada următoare să îndeplinească această obligație.

Referitor la majorările/dobânzile de întârziere în sumă de XXX lei și penalitățile în sumă de XXX lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentului prin Decizia de Impunere nr. XXX privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, se reține că stabilirea de majorări de întârziere și penalități aferente taxei pe valoarea adăugată stabilite suplimentar reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de XXX lei, contestația va fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările și penalitățile de întârziere în sumă totală de 16.340 lei, calculate în sarcina petentului, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor art. 206. art. 213, art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, coroborat cu pct. 2.5 și pct.11.1 lit.b) din Ordinul nr. 450/2013 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în baza referatului nr. , se

DECIDE :

- respingerea ca inadmisibilă a contestației formulate împotriva Raportului de Inspecție Fiscală nr. XXX emis de Activitatea de Inspecție Fiscală XXX;

- respingerea ca nemotivată a contestației formulate împotriva Deciziei de Impunere nr. XXX privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, pentru suma totală de XXX lei, constând în TVA stabilită suplimentar și obligații fiscale accesorii de natura majorărilor și penalităților de întârziere aferente obligației fiscale principale.

- prezenta decizie se comunica la:

- Dl. XXX;

- A.J.F.P. XXX

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul XXX in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.